

ΤΑ ΘΕΡΙΝΑ ΘΕΑΤΡΑ

Τὰ Τραγούδια τῶν Ἐπιθεώσεων

(Ὅσα μπιζάρονται, χειροκροτοῦνται, ποδοκροτοῦνται καὶ... δὲν συμμαζεῦονται)

Νὰ κάτι, πού δὲν θὰ τὸ περιμενε κανεῖς. Εἰς τὰς Ἀθήνας, πού ἡ ἐπιθεωρησομανία εἶχε καταντήσει νόσος... ἐνδημική καὶ πού δὲν μπορούσε νὰ νοσηθῆ θερινὸ θέατρο χωρὶς νὰ παίξῃ ἐπιθεώρησι — ἔστω καὶ τῆς κακῆς ὥρας — ἐφέτος, Ἰουνίου μεσοῦντος, δὲν ὑπάρχουν παρά τρεῖς

μονον ἐπιθεωρησιακοὶ θίασοι, τὴν... μακροβιότητα τῶν ὁποίων, τίποτε δὲν μᾶς ἐγγυᾶται.

Εἶνε τοῦτο ἀποτέλεσμα... κόρου, ὕστερα ἀπὸ τὸν ἐπιθεωρησιακὸν ὑπερπληθωρισμὸν τῆς ἄλλοτε; Εἶνε ἀποτέλεσμα τῆς ἐπὶ τὰ... θελτίω μεταστροφῆς τῶν γούστων τοῦ κοινοῦ ἢ μήπως εἶνε ἀπόρροια τῆς ἀστασίας καὶ τῆς ψυχρότητος τοῦ καιροῦ, ὥστε τὸ κοινὸν νὰ μὴν αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην τῆς προσφυγῆς εἰς τὰ... κατεψυγμένα λογοπαίγνα τῶν... πνευματώδεσ βῆτων ἐπιθεωρησεογράφων μας διὰ νὰ δροισθῆ ἀπὸ τὸ θερινὸ καύμα;

Μυστήριον, πού θὰ τὸ διαλευκάνη... ὁ χρόνος. Διότι διόλου ἀπίθανον, ἐντὸς ἐλαστικοῦ χρονικοῦ διαστήματος, ἢ ἐν ὕφεσει ἐνδημικῆς νόσου νὰ ἐπανενσκήψῃ ὑπὸ μορφὴν δξύτατα ἐπιδημικῆν. Ἐκεῖνο πού, ἀσφαλῶς, ἐνδιαφέρει σήμερα τοὺς ἀναγνώστας μας, εἶνε τοῦτο: Τί τὸ καλὸν εἰς στίχους πνευματώδεις καὶ γοητευτικὴν μουσικὴν, ἔχουν νὰ παρουσιάσουν ἢ παιζόμενες ἐπιθεωρήσεις; Καὶ ἰδοὺ τί ἀπεκομίσαμεν μετὰ μίαν... ἐπισταμένην ἐπιθεώρησιν:

«Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ»

Εἰς τὸ ἀνακαινισθὲν τελείως, ἐπὶ τῆς πλατείας Καρόλου, θερινὸν θέατρον Σαμαρτζῆ, τὸ γνωστότερον μὲ τὸν παλιὸν του τίτλο: «Πράσινη Ταβέρνα», ὁ ἄριστα κατηρτισμένος θίασος τοῦ κ. Μηλιάδη, εἰς τὸν ὁποῖον συμπράττει καὶ ἡ συμπαθεστάτη σουμπρέττα μας κ. Ζαζᾶ Μπριλλάντη, διαλύσσα τὴν ἐπιχείρησιν τῆς μὲ τοὺς κ. κ. Δράμαλην καὶ Πρινέαν, παίζεται ἀπὸ τινος μὲ ἄγριες πιένες, ἢ ἐπιθεώρησις «Βασίλισσα». Φυσικὸν εἶνε, ἐφόσον πρόκειται περὶ... Μεγαλειότητος, νὰ τὴν προτιμήσωμε καὶ νὰ παραθέσωμε τὸ πιὸ μπριόζικο τραγουδάκι τῆς, πού κρεᾶρει ὑπέροχα ἢ Ζαζᾶ. Εἶνε ὀλίγον τι ἀνοικτὸν, ἀλλὰ φεῦ, εἶνε κακὸν ἀπὸ μακροῦ ἐγκαινισθὲν εἰς τὸν τόπον μας, τὸ πνεῦμα νὰ εἶνε συνυφασμένον μὲ τὸ σόκιν. Καὶ φυσικὰ δὲν θὰ εἴμεθα ἡμεῖς ἐκεῖνοι, πού θὰ ἐπιδιώξωμεν τὴν.. διαζευξίν των.

Ο ΑΡΙΣΤΕΡΟΣ ΨΑΛΤΗΣ

I

"Ἄν θέλῃς μιὰ μικρὴ νὰ ψῆσης
πού κόρτε κάνεις ἀπὸ καιρὸ
λόγια γλυκὰ νὰ ψθυρίσης,
μόνο στ' αὐτὴ τῆς τ' ἀριστερό.

Κι' ἂν λίγα χᾶδια ἐπιχειρήσης
μέσ' τὸ σκοτάδι ἢ στὸ ταξί,
μὲ τὸ ἀριστερὸ ν' ἀρχίσης.
κατάργησε περὶ τὸ δεξι.

(Ρ ε φ ρ α ῖ ν)

Βρὲ ἦρθαν οἱ καιροὶ
καὶ ὅλοι σερεῖ
γενήκαμ' ἀριστεροί.

II

Καὶ τῶν ναῶν οἱ ἐπιτρόποι
δὲν ἐξαιροῦνται διόλου κι' αὐτοὶ
κι' ἂν φαίνωνται ἤσυχοι ἀνθρώποι,
ἀριστερίζουν, καὶ νὰ γιατί:

"Ὅταν ἀρχίσουν τὴ δουλειά τους,
καὶ πᾶν' τὸ δίσκο κάθε φορά,
ξέρει καλὰ ἢ δεξιὰ τους,
τὸ τί ποιεῖ ἢ ἀριστερά.

(Ρ ε φ ρ α ῖ ν)

Καὶ μεῖς δὲν ξέροισι πού πᾶμε
καὶ πού μᾶς σέρν' ἢ πολιτικῆ.
Τὴ μιὰ φορά ἀπὸ δῶ τραβάμε,
τὴν ἄλλη πᾶμε ἀπὸ κεῖ.

Πότε μ' αὐτὸν, πότε μ' ἐκεῖνο
μ' ἔχουν ζαλίσει τὸ φουκαρά,
γι' αὐτὸ λοιπὸν καὶ σᾶς ἀφήνω
καὶ τώρα κλείνω ἐπ' ἀριστερά.

III

Ἀκόμ' ἂν πᾶς καὶ στὴ Γλυφάδα
ποῦνε ὁ τόπος τῶν γυμνασίων
θὰ δῆς συγκέντρωσι ἀεὶ
ἐπιζινθύνων κοιμμονιστῶν.

Γιατὶ μὲ τὴ ματιὰ τὴν πρώτη
καταλαβαίνεις τότε αὐθωρεῖ,
σὺν βγάλουν τὰ μαγιώ τους ὅτι,
ἐπιζοροῦν οἱ ἀριστεροί.

«Η ΜΠΟΜΠΑ»

Εἰς τὸ... πανελληνίως γνωστὸν παλιὸν θέατρο τοῦ Λαοῦ, παρά τὸ Μεταξουργεῖον, μέσω κρημοσυρροῆς εἰς τὴν ὁποῖαν κατὰ πολὺ συμβάλλει καὶ τὸ ἐφθηνὸν τοῦ εἰσιτηρίου, ἀρτιώτατος θίασος μ' ἐπὶ κεφαλῆς τοὺς κ. κ. Λυλόνιην καὶ Ἰατροῦ, παίζει τὴν «Μπόμπαν» τῶν κ. κ. Πιερὰ καὶ Κιούση, ἢ ὁποῖα δὲν μπορεῖ νὰ πῆ κανεῖς ὅτι στερεῖται πνεύματος, ὅπως δὲν στερεῖται καὶ σόκιν. Ἐν τούτοις, ἀπ' αὐτὴν... ἀγρευόμεν ἓνα νοῦμερο πού μπορεῖ ν' ἀκουσθῆ καὶ ἀπὸ καλογραίας, χωρὶς νὰ αἰσθανθοῦν τὴν ἀνάγκην νὰ... κοκκινίσουν.

ΚΑΤΑΓΩΓΕΣ

(Ἐκτελεῖται ἀπὸ τὸν κ. Ἰατροῦ)

Βρὲ ἀπὸ πού κρατάει ἢ σκούφια καθενὸς
θὲ νὰ τὸ πῶ κι' ὅποιον θέλει ἄς μὴν ἀρέσει.
Καὶ πρῶτα ὁ Ράλλης εἶνε Τούρκος προφανῶς,
ἀφοῦ τὰ πίνει κι' εἶνε κάθε μέρα φέσι.

Κι' ὁ Χατζηναύαρχος, ὁ μέγας καὶ τρανὸς
μιὰ καὶ τοῦ πήρανε τὸ στόλο μὲ τὰ λάβαρα.
ἔ, δὲν μπορεῖ αὐτὸς νὰ εἶνε Ψαριανὸς
ἀλλὰ ἐξάπαντος θὰ εἶν' ἀπὸ τὰ Γκράβαρα.

(Ρ ε φ ρ α ῖ ν)

'Από ποῦσαι κι' ἀπὸ ποῦμαι,
ὅλα τώρα θὰ τὰ βροῦμε.
Ναὶ μὰ τὸ Χριστὸ δὲν εἶνε ψέματα
μὴ μᾶς κάνετε τὴν λάγια,
ἀμιλοῦνε τὰ κιτάγια,
πῶ, πῶ, πῶ μετρώματα!...

Νὰ τώρα καὶ μιὰ παρωδία τοῦ γνωστοτάτου ταγκὸ «Δὲν
ἔχεις τίποτα μὰ ἔχεις κάτι», ποὺ ἐκ-
τελείται ἀπὸ τὸν κ. Αὐλωνίτη; καὶ μπιζάρεται... ἀνηλεῶς:

I

Δὲν ἔχεις ἠλεκτρονικὸ, ἀνάβεις τὸ καντήλι σου,
Δὲν ἔχεις τσιγάρα;... ἔχουν οἱ φίλοι σου.
Δὲν ἔχεις σαμπάνια;... Πίνεις ἕνα κατοστάρι.
Δὲν ἔχεις γυναῖκα;... Ἀγκαλιάζεις τὸ μαξιλάρι.

Δὲν ἔχεις χαβιάρι; Ἔχεις κρεμμύδι.
Δὲν ἔχεις γκαρσονιέρα;... Ἔχεις γρασίδι.
Δὲν εἶσαι τενόρος;... Κρατᾷς τὸ ἴσο.
Δὲν ἔχεις νὰ μπῆς στὸ τραμ;... Καβαλλᾷς ἀπὸ πίσω.

(Ρεφραίν)

Ναὶ μὰ τὴν Ἀνάστασι
ἢ ἀντικατάστασι
εἶνε ἢ μόνη πὺρ σώζει τὴν κατάστασι.

II

Δὲν ἔχεις ντουλάπα; Ἔχεις ράφια.
Δὲν ἔχεις... μέρος; Τραβάς στὰ χωράφια.
Δὲν ἔχεις ἐπάγγελμα; Γίνεσαι πολιτικός.
Δὲν ἔχεις τηλέφωνο; Πᾶς καὶ τὸ λὲς προφορικῶς.
Δὲν ἔχεις νὰ φᾶς μακαρονάδα; Παραγγέλνεις μιὰ σάλτσα.
Δὲν ἔχεις γραβάτα; Κολλᾷς μιὰ γυναικεία κάλτσα.
Δὲν ἔχεις τίποτα... μὰ ἔχεις κάτι.

«ΑΠΕΡΓΙΑ»

*Εγγὺς πάλιν τοῦ θεάτρου τοῦ Λαοῦ καὶ ἐπὶ τῶν ὁδῶν Ὀ-
δυσσεῶς καὶ Δεληγιάννη, εἶνε τὸ θέατρον «Περροκέ».
Εἰς τὸ «Περροκέ», λοιπὸν, καὶ μὲ θίασον Ἰατρίδη, Ἀφεν-
τάκη κλπ., δίνει τὴν... «Ἀπεργίαν» τοῦ ὁ ἐργατικώτατος κ.
Δ. Γιαννουκάκης, μὲ μουσικὴ πάντοτε τοῦ Γιαννίδη, ἀπὸ τὸν
ὁποῖον δὲν μπορεῖ νὰ ξεμπλέξη, ὅπως συνέβη μὲ τὸν Κυ-
ριακό. Τὸ χαρακτηριστικὸ τῆς «Ἀπεργίας», ἢ ὁποῖα εἶνε νε-
ωτέρα τῶν δύο ἄλλων, εἶνε ὅτι ἐπικρατεῖ ἀπόλυτος ἐπικαιρό-
της. Ἀπὸ τῶν... ἀπεργιακῶν μέχρι τοῦ Πρωτοδικείου Θηβῶν
καὶ τῆς διαμάχης τῶν πρὸς τοὺς Λειβαδιῶτες ὡς τοῦ... πολυ-
παθοῦς Χαραλάμπη καὶ τῆς Ἰρακινῆς πριγκηπίσσης Ἀλζᾶ,
διὰ τοὺς ὁποίους καὶ ἡ ἐξῆς δυωδία:

ΑΛΖΑ — ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ

ΑΛΖΑ: Ἀμάν
Σ' εἶδα μὰ μέρα στὸ Ἰράκ
κι' ἔκανε ἡ καρδιά μου κράκ.

ΧΑΡ.: Ἀπ' τὴ χαρά σου λάμπεις.
Ἐγὼ μαι ὁ Χαραλάμπης,
μόνο πὺρ ἔχω λίγο τρακ.

ΑΛΖΑ: Ἀμάν!
Τοῦ Φεῦζάλ τοῦ Βασιληᾶ
θὰ τοῦρθη καταζεφαλιά.

ΧΑΡ.: Κουνιάδε Φεῦζάλη
θὰ σοῦχη ἔρθει ζάλη,
μὰ φουκαρά ἔν λὲς μιλιά.

(Ρεφραίν)

Κι' ἀντιλαλοῦν οἱ κάμποι:
Ἐλα βρὲ Χαραλάμπη
Ἐλα νὰ σὲ παντρέψουμε,
νὰ πιοῦμε, νὰ χορέψουμε.

ΧΑΡ.: Σὲ λένε, μάτια μου, Ἀσᾶ
κι' ἔχεις κοσμήματα χρυσᾶ.

ΑΛΖΑ: Καὶ ἦρθα ἐν Ἀθήναι,
μὲ μάτσο τῆς στερολίνης
ὁ Χαραλάμπης νὰ μασσᾶ.

ΧΑΡ.: Ἀμάν!
Βρὲ Φεῦζάλη ἀπαιτῶ
νὰ πιάσω ἀμέσως μετρητό.

ΑΛΖΑ: Σοῦ φέρνω ἴω γιὰ προίκα
τοῦ ἔρωτος τὴ γλύκα.

ΧΑΡ.: Βρὲ παραδάκι σοῦ ζητῶ...

*Εκεῖνο ὅμως πὺρ θὰ λανσαρισθῆ πολὺ καὶ θὰ θασανίσῃ
ἐπικινδύνως τὰ ὄτα τῶν Ἀθηναίων, εἶνε τὸ ταγκὸ μὲ τὸν
ὡς... σιδηροδρομικὴ γραμμὴ τίτλον: «Ὁλομοῦλὲς
πὺρ πειὰ δὲν μ' ἀγαπᾶς». Τὸ παραθέτομεν
γάριν τῶν ταγκομανῶν ἐκ τῶν ἀνανωνιστῶν μας.

I

Φαίνεται μ' ἔχεις βαρεθῆ
μὲ κάποιον θάχης τσιμπηθῆ
καὶ τὸν καιρὸ τὸν τελευταῖο

βρίσκεις ἀράδα ὅτι φταῖω.

Στὰ λέω πέννα καὶ χαρτί
δὲν ἐξηγεῖται τὸ γιατί.
Δίχως καμμιά αἰτία φανερῆ
μοῦ κάνεις τὸ βαρὺ.

(Ρεφραίν)

*Ὁλομοῦλὲς πὺρ πειὰ δὲν μ' ἀγαπᾶς.
Γιατί, γιατί, γιατί;
Μὲ φοβερίζεις πὺρ ἄλλοῦ θὰ πᾶς.
Γιατί, γιατί, γιατί;

Κάθε στιγμὴ μὲ πεισματώνεις
καὶ τὴν καρδιά μου τὴν ματώνεις
κι' ὄλομοῦλὲς πὺρ πειὰ δὲν μ' ἀγαπᾶς.
Γιατί, γιατί γιατί;

II

*Ἄκου αὐτὸ πὺρ θὰ σοῦ πῶ:
Ἐχω γιὰ σὲ καλὸ σκοπό.
Κι' ὅμως μ' αὐτὴ τὴν ἀπονιά σου,
χάνομαι ἀπὸ τὴ γειτονιά σου.

*Ἐτσι δὲν θὰ σὲ ἰδῶ ξανά.
Φεύγω καὶ παίρνω τὰ βουγά,
καὶ γιὰ τὰ μάτια τέτοιας μορφονιάς,
γίνουμαι καὶ φονηᾶς.

Αὐτὰ ἐπὶ τοῦ παρόντος. Ἴσως ἐπανέλθομεν... δριμύτεροι.
Καὶ τοῦτο διότι, καθ' ἣν στιγμὴν ἐκλείομεν τὴν παροῦσαν,
ὁ συμπαθὴς σατυρογράφος κ. Ν. Νικολαΐδης, μᾶς ἀνήγγει-
λεν ὅτι ἐτοιμάζει τὸν «Ρωμῆον», ἐπιθεώρησιν μοντέρναν, μὲ
ἄλλα... τὰ κομφὸρ τῆς ἐποχῆς καὶ... πνεῦμα ὄχι δάνειον, ἀλλὰ
...πιπερᾶτο. Ἄλας ὄχι... ἀγγλιτέρας ἢ κάρλσμπατ, ἀλλὰ
γιησίως ἀττικὸν καὶ ὄχι χοντροκομμένο καὶ μουσικὴν πὺρ θὰ
κατακτήσῃ.

*Ὁμοίως ἐπιθεώρησιν ἀπειλοῦν νὰ λανσάρουν καὶ οἱ κ. κ.
Σπ. Μεταξᾶς, Σύλβιος, Καρακάσης, Ἀσημακόπουλος, Μαγ-
γανάρης καὶ πολλοὶ ἄλλοι τῶν συγχρόνων Ἑλλήνων. Τὸ πὺρ
θὰ τῆς παιξοῦν τώρα εἶνε ἄλλο ζήτημα. Πάντως, ἐντὸς ἡμε-
ρῶν ἀνοίγει τὸ νέον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Θεμιστοκλέους θέατρον
τοῦ κ. Μακέδου, ἤρχισε δὲ λειτουργοῦν καὶ τὸ παρά τὸν
σταθμὸν Λαρίσης κομφὸ θεατράκι «Ἀκροπόλ». Ἐτσι, δεδο-
μένου ὅτι καὶ κάποιες ἀπὸ τῆς παιζόμενης ἐπιθεωρήσεις θὰ
κατεβοῦν, διόλου ἀπίθανον αἰ... ὡς ἄνω ἀπειλαὶ νὰ πραγ-
ματοποιηθοῦν, ὁπότε, ἐκόντες ἄκοντες, θὰ ἐπανέλθομεν.

Ο ΡΕΠΟΡΤΕΡ